

MATSUZATO (predsjednik), Thomas BREMER, Tadayuki HAYASHI, Yosiro IKEDA, Michiko IKUTA, Madoka INOUE, Masumi KAMEDA, Keiko MITANI, Tetsuo MOCHIZUKI, Motoki NOMACHI, Kyohei NORIMATSU, Mitsuyoshi

NUMANO, Atsuchi OGUSHI, Natsuko OKA, Nobuo SHIMOTOMAI, Yosifuru TSUCHIYA, Akira UEGAKI, Toshihiko UENO, Peter WALDRON i Takeshi YUASA.

ANICA VLAŠIĆ-ANIĆ

MILAN MIHALJEVIĆ – DOBITNIK DRŽAVNE NAGRADE ZA ZNANOST ZA 2015. GODINU

Milan Mihaljević, znanstveni savjetnik Staroslavenskoga instituta u Zagrebu, svojom je knjigom *Slavenska poredbena gramatika, 2. dio: Morfologija, Prozodija, Slavenska pradomovina* (Školska knjiga, Zagreb 2014.) postao dobitnik Državne nagrade za znanost za 2015. godinu. Knjiga je nastala desetak godina nakon prvoga dijela *Slavenske poredbene gramatike: I. Uvod i fonologija* (Školska knjiga, Zagreb 2002.) kao rezultat njegova dugogodišnjega predavačkog rada. Odluku o dodjeli Državne nagrade donio je Hrvatski sabor 22. prosinca 2016., a svečano je dodijeljena 29. prosinca iste godine. Treća je to nagrada ovoga uglednog filologa. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti dodijelila mu je 2003. godine godišnju nagradu za *Slavensku poredbenu gramatiku: I. dio*, a Sveučilište J. J. Strossmayera u Osijeku uručilo mu je 2015. godine na *Petim hrvatskim sintaktičkim danima* nagradu *Adolfo Veber Tkalčević* za doprinos istraživanju sintakse crkvenoslavenskoga i hrvatskoga jezika.

Milan Mihaljević jedan je od najistaknutijih hrvatskih jezikoslovaca i najuspješnijih istraživača hrvatske i slavenske jezične starine. Zahvaljujući dobru poznavanju općega jezikoslovlja i glagoljičnoga hrvatskog srednjovjekovnog korpusa tijekom svoga dugogodišnjeg rada objavio je znanstvene radove zavidne razine. Zaslužan je za modernizaciju fonoloških i morfoloških istraživanja starih hrvatskih tekstova, a osobitu vrijednost imaju njegova istraživanja sintakse i leksika toga korpusa.

Milan Mihaljević rođen je 2. prosinca 1955. godine u Zagoričanima pokraj Livna. Osnovnu je školu i gimnaziju završio u Vinkovcima te je 1978. godine na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirao studij opće lingvistike i filozofije (oboje kao A predmet). Magistrirao je lingvistiku 1981. godine radom *Odnos sintakse i semantike u lingvističkoj teoriji Noama Chomskoga*, a doktorirao 1985. godine disertacijom *Generativna fonologija hrvatske redakcije crkvenoslavenskog jezika*. Iste je godine dobio međunarodnu Herderovu stipendiju te se kao stipendist

zaklade F. V. S. iz Hamburga znanstveno usavršavao na Institutu za slavistiku Bečkoga sveučilišta kod profesora Františka Václava Mareša i Radoslava Katičića. Od 1979. godine stalno je zaposlen u Staroslavenskom institutu, a u trajnom je zvanju znanstvenoga savjetnika od 2006. godine. U institutu je od 1991. do 2013. godine vodio znanstvene projekte istraživanja hrvatskoga crkvenoslavenskog jezika: *Istraživanje hrvatskoga crkvenoslavenskog jezika* (1991.–2002.), te *Gramatika hrvatskoga crkvenoslavenskog jezika* (2002.–2013.). Uz rad na gramatici surađuje i na projektu *Rječnika crkvenoslavenskoga jezika hrvatske redakcije*. Od 2014. godine voditelj je Znanstvenoga centra izvrsnosti za hrvatsko glagoljaštvo, jednoga od triju centara izvrsnosti u području društvenih i humanističkih znanosti, u kojem je okupio 28 znanstvenika iz Hrvatske i inozemstva s ciljem uspostavljanja i razvijanja interdisciplinarnoga modela za proučavanje glagoljaških pisarskih središta. Sudjelovao je na brojnim znanstvenim skupovima u zemlji i inozemstvu, nekoliko puta i kao pozvani predavač. Kao gostujući profesor predavao je na inozemnim sveučilištima, a održao je i mnoga javna i popularnoznanstvena predavanja. Niz godina predavao je starocrkvenoslavenski jezik na Sveučilištu Jurja Dobrile u Puli i na Sveučilištu u Splitu. Na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu predaje na preddiplomskom studiju lingvistike te na poslijediplomskim studijima lingvistike i kroatistike. Predavao

je i na svim drugim filološkim doktorskim studijima u Hrvatskoj (u Osijeku, Zadru, Rijeci, na Hrvatskim studijima u Zagrebu) kao i na interdisciplinarnom doktorskom studiju medievistike na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Član je uredništava nekoliko hrvatskih i inozemnih lingvističkih i slavističkih časopisa, a od 2010. godine član je suradnik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Objavio je šest monografija i više od stotinu znanstvenih i stručnih radova u domaćim i inozemnim časopisima, zbornicima i knjigama. Priredio je, između ostaloga, prvu gramatiku hrvatskoga crkvenoslavenskog jezika za koju je, uz ostale suradnike, napisao više poglavlja. Njegovi radovi imaju veliku važnost za poznavanje hrvatskoga crkvenoslavenskog i hrvatskoga jezika, ali i hrvatskoga glagoljaštva uopće.

Knjiga Milana Mihajevića *Slavenska poredbena gramatika 2. dio* znanstveno je djelo koje se temelji na najnovijoj općejezikoslovnoj i paleoslavističkoj literaturi te na besprijekornu poznavanju korpusa. Za takvim priručnikom i udžbenikom postojala je u nas, kao i u inozemstvu, velika potreba, pa je ovom knjigom popunjena ta praznina u jezikoslovlju i filologiji. Autor je njome nadmašio sve standardne priručnike svojega predmeta koji su mu u međunarodnoj slavistici stajali na raspolaganju te se još jednom iskazao kao vrstan jezikoslovac.

MARINKA ŠIMIĆ